teotuses wiwa weel, mõne küla naise,
musta anomaga Ziarapa. es ole tol ajal
weel, se ütsinda teodedu, engi kiit, temä
sugu seltts, kas na ka kui õige oliwa, ja om
ka weel, põne Zelagi kuulda, et ütelдas kon
se johusp., sina häbemada, missi sugu teotaja:

Poiskene om nores mehes, sanu, kui pistudse+)
maka rihma kulge, paljalt panti ja mõök
kadla
Tütarlatsele, ehk latsikesele, was wööt+2) wale,
ja tühi pustudsi tupp perse pale wask
woo külge. sis oli näjo walmis.

Nore mehe ja näjo, oma koko käünü tands=
ma ohwri pude ja ka wiimselt kerigo
läwele, tandsin oma näjo laulnu tupsi,
tupsi, nori messi, kel om pustuds pus:
sa, sisse,

Ja kui üts noormees, nüst tahlse üte kosi=
da, sis wõtt Zusas pustudsi näjo tühja tuppe
kui näjo pustudsi paika jäti tuppe sisse
sis tiedse noor mees, ja ka mu rahwas et

na kosinu oliwa; sis oli kosilane ilma ~~pustud~~si
da ja morsja täwe tupega. Saja aigo sai
kosilane oma pustudsi, kige tupega mõrsja
käest tagasi, mes ta surmani, kene külen
kandse kui abi elo tähte ja norik oma wask
wööd ent ilma tupeda.
Pustudsist ja wask wööst, om tunistus, et
neid om prugida. kui Põlwa kerik ümbre
tedi, sis kaiwedi wondamenti ält, kui wana
matuse asemelt wälja inemise luid wano
Pustudsi ja wask wöö tüka mes noste
ära oli riknu. Wist oli abi elo rüsta
üten hauda pantu
Saja aigo om mõrsja ja kosilane, iho alaste
koti ajetu ja pidi se tarbis morsjal koot
olema. wist se koot om jänu neide wano
saja salwe kotis: mes peran prugidi:
kui saja oma länuwa sis oma kigil söa
rüsta, üten olnuwa: kes te paal kunale pole
kõrwale kaandse arwadi kiu sajas; ehk.
ni häas kui abi elo rikjas: se pidi kui
paku es pääse esa mehe ehk. rawa käe käest